

ADAT A MAGYAR KÖNYVKIADÁS TÖRTÉNETÉHEZ

Az alábbi levél írója Ballagi Mór. Rayka Terézhez, a magyar ifjúsági irodalom egyik úttörőjéhez írta e levelet. A levél szomorú képet nyújt arról, milyen lehetőséget kaptak íróink a könyvkiadás terén a múltban, és mi lett a sorsa egy-egy nehezen megjelent műnek.

»Tisztelt Nagysád!

Szégyenkezve fogok e levél írásához, melylyel nevetlenségnek látszó mulasztást kell helyrehoznom... Most hát sietek eleget tenni kívánságának, és küldöm ide mellékelve a Heckenast Ur levelét. Ami Nagysád munkájának sorsát illeti, ez így áll: A »Flóri és Kálmán«-ból van készletben 900 példány, elkél évenként 140—150 példány, kikerülhet tehát új kiadásra a sor 5 vagy 6 esztendő alatt. A »Flóri új könyvéből« van még 1400 példány, évenként elkél 120-130 példány, eszerint új kiadásra 10 év előtt gondolni sem lehet. A költemények épenséggel nem kelnek. Ilyesmire magyar írónak készen kell lennie. Salamon Ferencznek klasszikus »Hódoltság történeté«-ből Heckenast 400 példányt a sajtosnak adott el. Hol ilyesmi történhetik, ott az író soha sem számíthat illőszámú közönségre!

Budapesten Mártz. 19-én.
1876.

alázatos szolgája

BALLAGI MÓR.

(A levél a sárospataki könyvtár birtokában.)

Közlő: Dr. BAKOS JÓZSEF

ADATOK A THALY-VITÁHOZ

Ismeretes, hogy a kuruc balladák hitelességének kérdésében Riedl Frigyes érveit két pataki tanár: Harsányi István és Gulyás József próbálták cáfolni. »A kuruc balladák hitelessége« című és Sárospatakon, 1914-ben megjelent munkájukban a »Bujdosó Rákóczi« költeménnyel kapcsolatban utalnak azokra az értesülésekre is, amelyeket Vikár Bélától és Győrffy Istvántól kaptak. Az alábbiakban közöljük azokat a leveleket, amelyekre csak utalás történt, mert úgy éreztük, hogy e levelek tudománytörténeti jelentősége is elvitathatatlan.

Vikár Béla levele Harsányi Istvánhoz:

»Bpest, 1914. IV. 3. T. Kollega Úr! Most vett b. soraira sietek válaszolni. Endrődi azt a költeményt szóról szóra a néptől vette. Fabó könyve előtt megjelent az a dal a B. H. egyik hűsvéti (H. J. megjegyzése: karácsonyi 1904!) számában, Zempléni Árpádné Révész Anikótól lekotázva. Sajnos, nekem nincs meg, de tőle megtudható a közlés kelte, s talán el is küldi az ill. számot kölcsönkép. Én a dalt Lovétén, Udvarhely m. vettem föl fonográfba s onnan jegyezte le Z-né. A közlő egy 45 év körüli székely asszony volt, aki a dalt